

ISSN: 3027-7833 (Online)

SSRU Journal of Public Administration

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 : (พฤษภาคม - สิงหาคม 2567)
Vol. 7 No. 2 : (May-August 2024)

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา SSRU Journal of Public Administration

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2567)

Vol. 7 No. 2 (May - August 2024)

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพของนักศึกษาและบุคลากรทั้งภายในภายนอกสถาบัน
2. เพื่อนำเสนอและพัฒนาศักยภาพและผลงานทางวิชาการ การค้นคว้าและบทความทางวิชาการของคณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษาและนักวิชาการภายนอก
3. เพื่อให้บริการทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ

ขอบเขตของวารสาร

1. ขอบเขตของวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จะครอบคลุมเนื้อหา ด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการ บริหารธุรกิจ ศิลปศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์
2. เนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของบทความวิชาการหรือบทความวิจัยที่ส่งมาขอตีพิมพ์จะต้องไม่อยู่ในระหว่างการขอตีพิมพ์หรือเคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อนในวารสารอื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. การส่งบทความวิชาการและบทความวิจัยนั้น สามารถส่งโดยตรงไปที่กองบรรณาธิการวารสารผ่านระบบ online Submission ที่เว็บไซต์ บทความทั้ง 2 ประเภท ซึ่งบทความที่ส่งมานั้นจะถูกส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำการประเมินแบบ Double-Blinded Review ก่อนที่จะพิจารณาจัดพิมพ์ในขั้นต่อไป
4. การรับบทความของวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จะเป็นบทความที่มุ่งเน้นสร้างองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีใหม่ ๆ ช่วยขยายองค์ความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในทางวิชาการที่กว้าง และมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ชุตินาฏจน์

ศรีวิบูลย์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐณิภรณ์ เอกนราจินดาวัดน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.วรเดช	จันทร์ศร	มหาวิทยาลัยชินวัตร
ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน	ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนสุวิทย์	ทับทิมรักรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา	เมฆขำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา	ชินบุตร	มหาวิทยาลัยทองสุข
รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน	แสงดี	มหาวิทยาลัยมหิดล

กำหนดการตีพิมพ์เผยแพร่: วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

พิมพ์เผยแพร่ 3 ฉบับต่อปี

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน

ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม

ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

การเผยแพร่

จัดส่งให้ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผู้ที่สนใจสามารถค้นหาที่
<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/SSRUJPD>

ติดต่อกองบรรณาธิการ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เลขที่ 1 ถนนอุททองนอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทรศัพท์: 095-5596995

Website: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/SSRUJPD>

E-mail: touch_life@outlook.co.th

บทความทุกเรื่องที่ตีพิมพ์ได้จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน
ทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของบรรณาธิการ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำการค้าของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย	371
The Factors Influencing Efficiency the Profitability of Companies Listed on the Stock Exchange of Thailand in SERVICE Industry	
มาริสสา สุวรรณขะจิตต์ และ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น Marisa Suwankhajit and Phanthip Yangklan	
การบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม สังกัดสำนักงานเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร	388
Risk Management within the Organization of the School administrators of Wat Awut Wiksitaram School in Bang Phlat District Office, Bangkok	
ศุภศักดิ์ แทนทอง และ ธดา สิทธิธาดา Supasak Tanthong and Thada Sitthada	
บุพปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของการนำเข้า ส่งออก สัตว์ป่าระหว่างประเทศ	404
Antecedents influencing the sustainable success for International Wildlife imports export	
ยุทธจักร วงศ์สุวรรณค์, ทวี แจ่มจำรัส และ เอื้อมพร ศิริรัตน์ Yutthajak Wongsawan, Tawee Jamjumrus and Euamporn Sirirat	
รูปแบบหน่วยยามฝั่งที่มีประสิทธิภาพในการรักษาผลประโยชน์ ทางทะเลของไทย	418
The Effective Coast Guard Model to Secure Thailand's Maritime Interests	
ประเสริฐ บุญทรง, กฤษณา ฟองธนกิจ และ รัชฎา ฟองธนกิจ Prasert Bunsong, Krishna Fongthanakit and Rachada Fongthanakit	
ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู ในสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน นนทบุรี	434
Behavioral Leadership of School Administrators Affecting the Motivation of Teachers in Educational Institutions Office of the Private Education Commission Nonthaburi	
พีรดา เชื้อผู้ดี และ นันทิยา น้อยจันทร์ Peerada Chuaphudee and Nuntiya Noichun	
ทักษะทางวิชาชีพและจรรยาบรรณส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ของนักบัญชีสหกรณ์ ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก	446
Professional Skills and Ethics Affect the Management Effectiveness of Savings Cooperative Accountants in the Eastern Region	
อดิเรก นารินทร์ และ ดารณี เอื้อชนะจิต Adirek Narin and Daranee Uachanachit	

ทักษะทางวิชาชีพและจรรยาบรรณส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
ของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก
Professional Skills and Ethics Affect the Management Effectiveness
of Savings Cooperative Accountants in the Eastern Region

อดิเรก นารินทร์¹ และ ดารณี เอื้อชนะจิต²

Adirek Narin¹ and Daranee Uachanachit²

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Faculty of Accountancy, Sripatum University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: ¹adirek.n029@outlook.com

Received: July 30, 2024 Revised: August 24, 2024 Accepted: August 26, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะทางวิชาชีพที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ประชากรที่ใช้ศึกษา ได้แก่ นักบัญชีที่ปฏิบัติงานสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก จำนวน 286 คน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และจากนั้นได้นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามนำมาประมวลผล ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะทางวิชาชีพส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ทั้งในด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กรและด้านความคุ้มค่าขององค์กร ผลการทดสอบพบว่า ทักษะทางปัญญามีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.633 ในด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร และ 0.270 ในด้านความคุ้มค่าขององค์กร ขณะที่ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งานมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.563 ในด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร และ 0.511 ในด้านความคุ้มค่าขององค์กร ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) จรรยาบรรณของนักบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ทั้งในด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กรและด้านความคุ้มค่าขององค์กร ความโปร่งใสมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.21 และ 0.166 ตามลำดับ, การรักษาความลับ 0.20 และ 0.462, ความซื่อสัตย์ 0.19 และ 0.688, ความเป็นอิสระ 0.16 และ 0.552, ความเที่ยงธรรม 0.05 และ 0.890 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ทักษะวิชาชีพ; จรรยาบรรณ; ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ; นักบัญชีสหกรณ์

Abstract

This research aimed to 1) study the relationship between professional skills affecting the management effectiveness of savings cooperative accountants in the Eastern region and 2) study the relationship between ethics affecting the management effectiveness of savings cooperative accountants in the Eastern region. The population used in the study was 286 accountants working at savings cooperatives in the Eastern region. This was a quantitative research using a questionnaire as a tool for data collection. The data obtained from the questionnaires were then processed and analyzed using a ready-made statistical program. Basic statistics were used to analyze the data, namely frequency, percentage, mean, and standard deviation. The hypothesis testing used multiple regression analysis.

The research results found that 1) professional skills had a positive effect on the management effectiveness of savings cooperative accountants in the Eastern region, both in terms of achieving organizational goals and in terms of organizational value. The test results showed that intellectual skills had a regression coefficient of 0.633 in terms of achieving organizational goals and 0.270 in terms of organizational value, while practical academic skills and work duties had a regression coefficient of 0.563 in terms of achieving organizational goals and 0.511 in terms of organizational value. which is statistically significant at the .01 level. 2) Accountant ethics have a positive effect on the management effectiveness of savings cooperative accountants in the Eastern region, both in terms of achieving organizational goals and organizational value. Transparency has regression coefficients of 0.21 and 0.166, respectively, confidentiality of 0.20 and 0.462, honesty of 0.19 and 0.688, independence of 0.16 and 0.552, and fairness of 0.05 and 0.890, which are statistically significant at the .01 level.

Keywords: Professional Skills; Ethics; Management Effectiveness; Cooperative Accountants

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้ทำให้ธุรกิจต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานอย่างรวดเร็วเพื่อให้สามารถแข่งขันและอยู่รอดในตลาดที่มีการแข่งขันสูง การมีข้อมูลทางการเงินที่เชื่อถือได้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มศักยภาพของธุรกิจและสร้างความเชื่อมั่นให้กับหุ้นส่วน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เจ้าหนี้ และนักลงทุน ข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องและตรงตามหลักการบัญชีที่ได้รับการรับรองสามารถสะท้อนถึงประสิทธิภาพและผลการดำเนินงานของธุรกิจได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ ข้อมูลเหล่านี้ยังช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

วิชาชีบบัญชี เป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อองค์กร ทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน รวมถึงองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรต่าง ๆ เนื่องจากงานบัญชีมีหน้าที่ในการจัดบันทึกทุกอย่างที่เกี่ยวกับการเงิน และจัดทำรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้บริหารใช้ประกอบการตัดสินใจและสามารถวางแผนการดำเนินงานได้ ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า นักบัญชีเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจและการดำเนินงานต่าง ๆ สภาวิชาชีพในพระราชบัญญัติ (2566) นักบัญชีเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการข้อมูลทางการเงินขององค์กร งานของนักบัญชีรวมถึงการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลทางการเงิน การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร การบันทึกถายรับรายจ่าย รวมถึงการจัดทำรายงานทางการเงิน ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรายงานเหล่านั้น ผู้ใช้ข้อมูลทางบัญชีมีทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการตัดสินใจ ดังนั้นนักบัญชีจึงถือเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานและการพัฒนาธุรกิจ

ทั้งนี้เนื่องจากในการทำงานของนักบัญชีนั่น ไม่ได้มีหน้าที่แค่คำนวณ หรือบันทึกถายรับรายจ่ายเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีการบันทึกทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเงิน โดยเฉพาะเรื่องของเอกสารต่าง ๆ ซึ่งถ้าหากไม่มีการดำเนินงานในส่วนนี้ให้ถูกต้อง และรายงานทางการเงินที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง จะทำให้ผู้บริหารไม่สามารถวางแผนการดำเนินงานต่อไปได้ และมีโอกาสที่ธุรกิจจะประสบความล้มเหลวสูง ดังเช่นกรณีบริษัท เอนรอน คอร์ป ที่มีการทุจริตผ่านการตกแต่งบัญชีและการสร้างผลประโยชน์ที่สูง เพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของราคาหุ้น เอนรอนในตลาดหลักทรัพย์ และจากเหตุการณ์นี้ยังส่งผลกระทบต่อบริษัทตรวจสอบบัญชี แอนเดอร์เซน (Andersen) โทษฐานปกปิดข้อมูลและร่วมมือทำลายเอกสารของบริษัทเอนรอน คอร์ป เพื่อป้องกันการตรวจสอบย้อนหลัง ทำให้บริษัทตรวจสอบบัญชี แอนเดอร์เซน ต้องปิดตัวลง (ประชาไท, 2549)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีมีหน้าที่สำคัญในการทำบัญชีหรือการตรวจสอบบัญชี โดยต้องปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของวิชาชีพบัญชี เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ ผู้สอบบัญชีและสำนักงานสอบบัญชีจำเป็นต้องจัดทำนโยบายและขั้นตอนการทำงานที่รับรองความมั่นใจว่าทั้งผู้สอบบัญชีและทีมงานจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อบังคับของสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ฉบับที่ 19 เรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 ซึ่งครอบคลุมเรื่องหลักๆ ดังนี้ 1) การรักษาความเป็นอิสระ 2) การจัดการกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ 3) การรักษาความลับบุคลากรในสำนักงานสอบบัญชีต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณ รวมถึงขั้นตอนการจัดการกรณีที่เกิดข้อขัดแย้งทางผลประโยชน์หรือปัญหาเกี่ยวกับความเป็นอิสระ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นไป เพื่อให้สำนักงานสอบบัญชีสามารถควบคุมคุณภาพมาตรฐานและมั่นใจว่าบุคลากรปฏิบัติตามข้อกำหนดวิชาชีพและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังช่วยลดความเสี่ยงจากข้อผิดพลาดและเพิ่มความเชื่อถือในวิชาชีพสอบบัญชี ซึ่งจากข้อกำหนดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพที่กล่าวมานั้น นักบัญชีที่ดีควรจะต้องมีให้ครบทุกข้อ และปฏิบัติตามอย่างถูกต้องและเคร่งครัด แต่ในขณะเดียวกันการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากองค์กรที่เหมาะสมก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการส่งเสริมการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายต่าง ๆ ภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นในการส่งเสริมให้นักบัญชีในองค์กรสามารถปฏิบัติงานทางด้านการเงิน การบัญชีอย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดทำรายการทางการเงินที่มีคุณภาพ ถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากขึ้น องค์กรควรมีการส่งเสริมสนับสนุนการทำงานของนักบัญชีให้ถูกต้องเป็นไปตามจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ซึ่งการทำงานของนักบัญชีในหน่วยงานจะต้องคำนึงในเรื่องของจรรยาบรรณและทักษะทางวิชาชีพ ซึ่งมีความสำคัญมากกับนักบัญชี เพราะถ้าหน่วยงานมีนักบัญชีที่มีจรรยาบรรณ มีทักษะทางวิชาชีพ ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลให้หน่วยงานมีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับและได้รับความไว้วางใจจากผู้ที่มาใช้บริการ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2564)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะทางวิชาชีพที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ทักษะทางวิชาชีพส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทักษะทางวิชาชีพส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 จรรยาบรรณของนักบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านบรรลุเป้าหมายขององค์กร

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 จรรยาบรรณของนักบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง ทักษะทางวิชาชีพและจรรยาบรรณส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีมาเป็นแนวทางในการวิจัย โดยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณ

พิพัฒน์ นนทนาธรณ์ (2555) กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง การประมวลความประพฤติ หรือระบบจริยธรรมที่ผู้ประกอบการอาชีพแต่ละกลุ่มกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ มีการประกาศใช้เพื่อควบคุมและลงโทษตนเอง

ประพิศ กุลบุตร (2556) กล่าวว่า “จรรยาบรรณ” หมายถึง ข้อกำหนดและหลักการที่มุ่งให้ผู้ประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ปฏิบัติตนตามแนวทางที่เหมาะสมเพื่อรักษาความเป็นมืออาชีพและความน่าเชื่อถือในวิชาชีพของตน จรรยาบรรณมีบทบาทสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมที่คาดหวังและการตัดสินใจของบุคคลที่ทำงานในสาขาวิชานั้น ๆ โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้: 1. ข้อบัญญัติและกฎระเบียบ: เป็นชุดของกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อแนะแนวทางการทำงานและพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตามหลักการทางจรรยาบรรณของครูที่กำหนดให้ต้องซื่อสัตย์กับการสอนและมีความยุติธรรมในการประเมินผลนักเรียน 2. การรักษาชื่อเสียงและเกียรติคุณ: จรรยาบรรณช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีพฤติกรรมที่สร้างความเชื่อถือและรักษาความน่าเชื่อถือในวิชาชีพ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความนับถือและความเคารพจากผู้เกี่ยวข้อง 3. ความซื่อสัตย์สุจริต: การปฏิบัติตามจรรยาบรรณต้องมีความซื่อสัตย์และโปร่งใสในการทำงาน และหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้เกิดความเสียหายหรือความไม่เป็นธรรม 4. ความยุติธรรม: ผู้ประกอบวิชาชีพต้องตัดสินใจและปฏิบัติตามหลักการของความยุติธรรม ไม่เอื้อประโยชน์ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 5. ความสำเร็จและความก้าวหน้าในวิชาชีพ: จรรยาบรรณยังมุ่งหวังให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายและก้าวหน้าในสายอาชีพอย่างมีคุณภาพ โดยสรุป จรรยาบรรณเป็นแนวทางที่สำคัญในการกำหนดมาตรฐานพฤติกรรมและการปฏิบัติงานในวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้สามารถรักษาความเชื่อถือและความเคารพจากสังคม และช่วยให้บุคคลในวิชาชีพนั้น ๆ สามารถพัฒนาและก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประดินันท์ ประดับศิลป์ และลักขณา เกตุเตียน (2557) กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง ข้อกำหนดหรือระเบียบปฏิบัติ ที่กำหนดให้บุคคลในองค์กรจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยข้อกำหนดหรือระเบียบปฏิบัติดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับสภาพสังคม หลักธรรมที่สภาพสังคมยึดถือ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

จากความหมายของจรรยาบรรณที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า จรรยาบรรณ หมายถึง ข้อกำหนดหรือระเบียบปฏิบัติที่กำหนดให้บุคคลในองค์กรจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด มีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ทราบและยึดถือปฏิบัติกันในวิชาชีพนั้น โดยข้อกำหนดหรือระเบียบปฏิบัติดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับสภาพสังคม หลักธรรมที่สภาพสังคมยึดถือ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะของนักบัญชี

ทักษะทางวิชาชีพบัญชี หมายถึง ความสามารถทางปัญญา ทางวิชาการ ทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทางปฏิสัมพันธ์ และทางองค์การและการจัดการ ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจและแก้ไขสถานการณ์ที่ซับซ้อนได้เป็นอย่างดี ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้การปฏิบัติงานมีความน่าเชื่อถือและเกิดความสำเร็จในการทำงาน

อัมพร เทียงตระกูล (2557) ทักษะทางวิชาชีพ (Professional Skills) หมายถึง ความสามารถประเภทต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการที่จะนำความรู้ทางวิชาชีพนั้นไปใช้ประโยชน์ ค่านิยม จริยธรรม และแนวคิดทางวิชาชีพที่นำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ นักวิชาชีพบัญชีนั้นจำเป็นต้องมีทักษะ

จำนวนหนึ่ง ทักษะที่เฉพาะด้านและทักษะในการทำงาน ทักษะองค์กรและการบริหารธุรกิจ ทักษะเฉพาะบุคคล ทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคล ทักษะความรู้ต่าง ๆ และทักษะในการพิจารณาเรียงผู้ประกอบวิชาชีพ ได้แก่

ทักษะการใช้สติปัญญา ซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถในการใช้วิจารณ์ญาณในการคิดรอบคอบในเรื่องการเลือกใช้วิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสม และความสามารถในการวิเคราะห์และการพิจารณาในการเลือกใช้อุปกรณ์

ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถในการประสานงานได้เป็นอย่างดี และมีการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

ทักษะในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถในการที่จะประสานงานได้เป็นอย่างดีทั้งการนำเสนอแนะและการพูดเขียนที่ตรงตามประเด็นที่ตั้งไว้

ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถในการใช้อุปกรณ์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์บนระบบเน็ตเวิร์ค และความสามารถในการใช้อีเมลในการดึงข้อมูลออนไลน์

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ทักษะทางวิชาชีพของผู้สอบบัญชีภาษีอากรนั้น เป็นความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นที่จะนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพ ให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ จะต้องประกอบไปด้วย ทักษะทางด้านปัญญา ทักษะเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ทักษะเฉพาะบุคคล ทักษะทางการสื่อสาร และปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นภายในองค์กร และทักษะทางการจัดการธุรกิจ

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

สมชาย หิรัญกิตติ (2552) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) คือ ความสามารถขององค์กรในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งในบางครั้งไม่ได้คำนึงถึงปริมาณทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการ เป็นการกระทำที่ถูกต้อง (Doing Things Right) โดยคำนึงถึงความสามารถบรรลุเป้าหมาย (Goals) ที่กำหนดไว้ คือ 1. การบรรลุวัตถุประสงค์: ประสิทธิภาพเน้นที่การทำให้บรรลุเป้าหมายที่องค์กรตั้งไว้ เช่น หากองค์กรมีเป้าหมายในการเพิ่มยอดขายหรือปรับปรุงคุณภาพบริการ การประเมินประสิทธิภาพจะมุ่งดูว่าองค์กรสามารถทำตามเป้าหมายเหล่านั้นได้หรือไม่ 2. ความสามารถในการดำเนินการ: ประสิทธิภาพไม่เน้นที่การใช้ทรัพยากรในกระบวนการ แต่ให้ความสำคัญกับการทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการ การทำสิ่งที่ถูกต้องหมายถึงการดำเนินการในทิศทางที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการบรรลุวัตถุประสงค์ 3. การทำสิ่งที่ถูกต้อง: การดำเนินการในลักษณะที่ถูกต้องหมายถึงการเลือกกลยุทธ์และวิธีการที่เหมาะสมในการบรรลุเป้าหมาย การประเมินว่ากิจกรรมและการตัดสินใจขององค์กรถูกต้องในบริบทของเป้าหมายที่ตั้งไว้ 4. การไม่คำนึงถึงทรัพยากรที่ใช้: ในกรณีของประสิทธิผล องค์กรอาจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการวัดว่าทรัพยากรที่ใช้มีประสิทธิภาพหรือไม่ แต่จะมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น 5. การจัดการเชิงกลยุทธ์: ในการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประสิทธิภาพเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการประเมินความสำเร็จของกลยุทธ์และการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้ตามที่ตั้งใจไว้

โดยสรุป "ประสิทธิผล" คือการที่องค์กรสามารถทำสิ่งที่ตั้งใจจะทำให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงการใช้ทรัพยากรในกระบวนการนั้น ๆ นั่นคือการทำสิ่งที่ถูกต้องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมจินตนา คัมภี (2553) สรุปความหมายของประสิทธิผลองค์การไว้ว่าการที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายทั้งระยะสั้นหรือจุดหมาย (Ends) และระยะยาวหรือวิธีการ (Means) โดยบรรลุเป้าหมายในระดับที่ดีเลิศ (Excellence) เกินกว่าระดับปกติและสอดคล้องหรือตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ดังนั้น การวัดหรือประเมินประสิทธิผลควรวัดในหลายด้านทั้งในด้านการเงินและด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการเงิน เช่น ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องกับการ

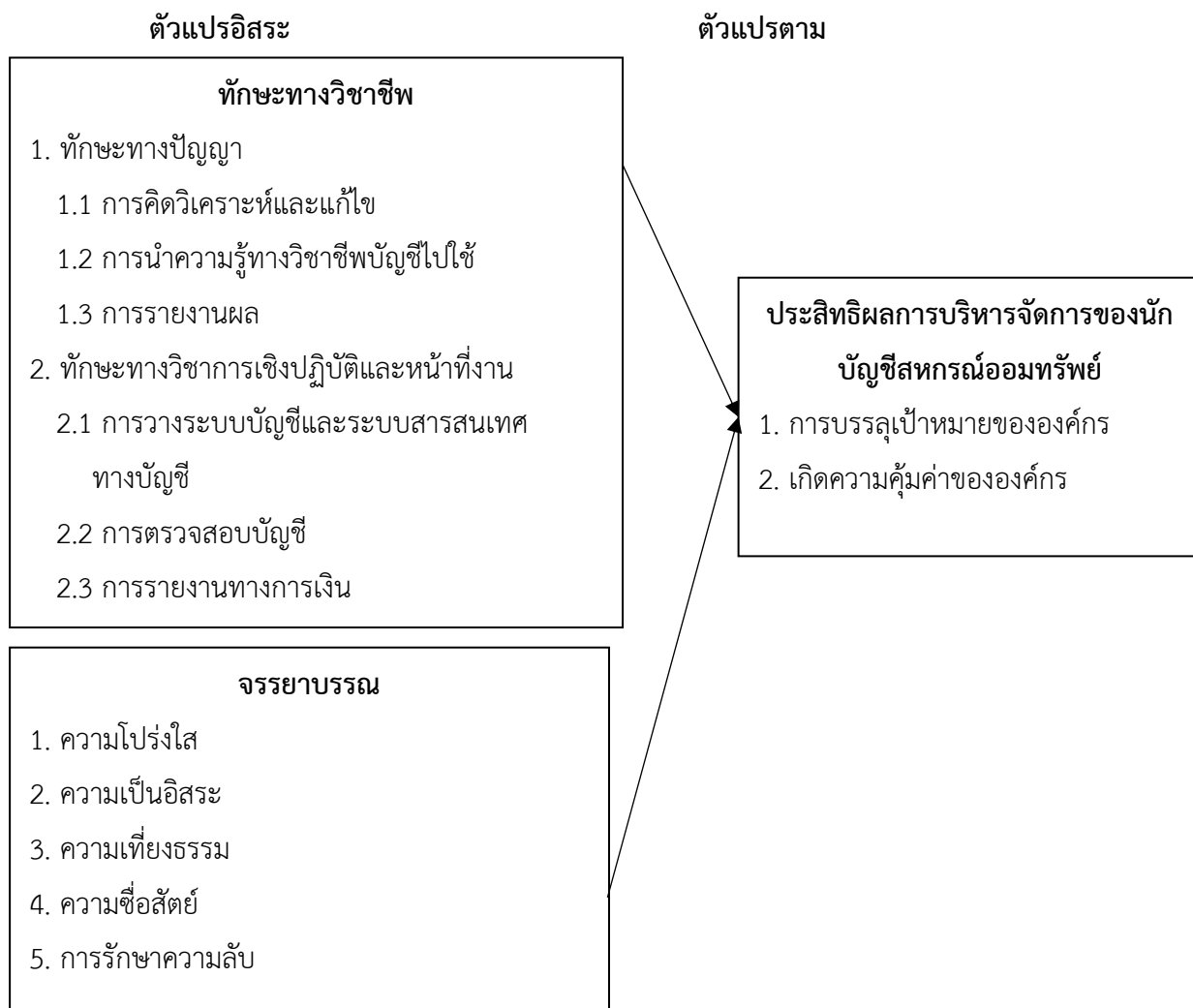
สรุปได้ว่า ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง การที่องค์กรได้ดำเนินงานใด ๆ โดยการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จนเกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่องค์กรตั้งไว้และสามารถจะสรุปความหมายตามทฤษฎีองค์การได้ 3 ลักษณะ ดังนี้ (Zammuto, 1982)

1. ความหมายที่ใช้ในแนวทางเป้าหมาย (Goal – Based Approach) เป็นการพิจารณาว่าการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่
2. ความหมายที่ใช้แนวทางระบบ (System – Based Approach) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ขององค์กร
3. ความหมายที่ใช้แนวทางกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง (Multiple – Constituencies Approach) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรสามารถในการตอบสนองความพึงพอใจของกลุ่มที่เกี่ยวข้องได้

สรุปประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้นของงาน จากการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งประสิทธิผลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผลการปฏิบัติงานตลอดจนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเกิดประโยชน์สูงสุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะทางวิชาชีพและจรรยาบรรณส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชี สหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักบัญชีที่ปฏิบัติงานสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก จำนวน 1,000 คน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2566)

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณขนาดของ กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จะดำเนินการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกเฉพาะนักบัญชีที่ปฏิบัติงานสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสะดวก หลังจากได้กำหนดตัวอย่างตามขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามผ่านรูปแบบออนไลน์ (QR Code)

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามผ่านทางกลุ่มไลน์ของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการวิจัยกระบวนการสร้างนั้นจะประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและตรวจสอบเอกสาร ตำรา และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผลงานวิจัยที่มีความสัมพันธ์เพื่อกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ซึ่งจะมียอดประกอบหลัก ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามประเภทสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 เพศ ข้อที่ 2 อายุ ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา ข้อที่ 4 ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับทักษะทางวิชาชีพ จำนวน 10 ข้อ ประกอบไปด้วย 1. ทักษะทางปัญญา 2. ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าทำงาน โดยแบบสอบถามมีลักษณะของการใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale (1976)

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับจรรยาบรรณ จำนวน 18 ข้อ ประกอบไปด้วย 1. ความโปร่งใส 2. ความเป็นอิสระ 3. ความเที่ยงธรรม 4. ความซื่อสัตย์ 5. การรักษาความลับ

ตอนที่ 4 ข้อคำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการ จำนวน 6 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะของการใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index Objective Congruence : IOC)

2. เลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไปและปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้ (Try - out)

3. นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (Try-out) กับ นักบัญชีซึ่งเป็นพนักงานที่อยู่ในสำนักงานบัญชี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (AlphaCoefficient: α) ตามวิธีของ Cronbach (1951)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำแบบสอบถาม ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง

2. ขอความร่วมมือ ทำหนังสือขอความร่วมมือจากคณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแนบแบบสอบถามไปพร้อมกับหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักบัญชี

3. ส่งแบบสอบถาม ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามจำนวน 286 ชุดไปยังกลุ่มตัวอย่าง

4. ตรวจสอบและรวบรวม หลังจากได้รับแบบสอบถามที่ตอบกลับมาแล้ว ทำการตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ตอบกลับ

5. วิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่ครบถ้วนและสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ใช้สถิติเพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป ซึ่งรวมถึงการแจกแจงความถี่ (Frequency) การคำนวณเปอร์เซ็นต์ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น

ตอนที่ 1 การอธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการใช้การแจกแจงความถี่และเปอร์เซ็นต์

ตอนที่ 2 - 4 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลตามระดับความสำคัญ โดยคะแนนคำตอบจะใช้ระบบ Likert scale

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) ใช้เพื่อศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยการทดสอบว่าตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.78 มีอายุ 30 - 40 ปี ร้อยละ 46.85 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 66.43 และมีระยะเวลาการทำงาน 5 - 10 ปี ร้อยละ 34.62

ผลการวิจัยข้อที่ 1 ความสัมพันธ์ของทักษะทางวิชาชีพที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กรสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณทักษะทางวิชาชีพส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

ตัวแปร	ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.030	0.309		3.334	0.001
1. ทักษะทางปัญญา	0.633	0.103	0.663	6.154**	0.000
2. ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและ หน้าที่งาน	0.460	0.076	0.563	6.053**	0.000
R = 0.776, R ² = 0.603, Adjusted R ² = 0.593, Durbin-Watson = 2.67, F = 65.204 Sig = 0.00					

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.603 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายการใช้งานได้ ร้อยละ 60.3 โดยพบว่า ทักษะทางปัญญา และ ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย (1) ทักษะทางปัญญา ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.633 และ ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.563 จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานที่ 1 ได้รับการสนับสนุน

สรุปได้ว่าถ้าเพิ่ม ทักษะทางปัญญา และ ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน จะทำให้ประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร เพิ่มขึ้นในเชิงบวก

ทักษะทางวิชาชีพส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณทักษะทางวิชาชีพส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการเกิดความคุ้มค่าขององค์กร

ตัวแปร	ด้านการประเมินความเสี่ยง				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	0.235	0.290		0.811	0.418
1. ทักษะทางปัญญา	0.503	0.106	0.270	4.740**	0.000
2. ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน	0.523	0.096	0.511	5.789**	0.000
$R = 0.829$ $R^2 = 0.687$, Adjusted $R^2 = 0.680$, Durbin-Watson = 2.377, F= 94.336, Sig= 0.00					

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.687 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายการใช้งานได้ ร้อยละ 68.7 โดยพบว่าทักษะทางปัญญา และ ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการเกิดความคุ้มค่าขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย (1) ทักษะทางปัญญา ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการเกิดความคุ้มค่าขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.270 และ(2) ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการเกิดความคุ้มค่าขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.511 จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานที่ 2 ได้รับการสนับสนุน

สรุปได้ว่าถ้าเพิ่มทักษะทางปัญญา และ ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน จะทำให้ประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการเกิดความคุ้มค่าขององค์กร เพิ่มขึ้นในเชิงบวก

ผลการวิจัยข้อที่ 2 ความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3 และ 4 ดังนี้

จรรยาบรรณของนักบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านบรรลุปเป้าหมายขององค์กร

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณจรรยาบรรณของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุปเป้าหมายขององค์กร

ตัวแปร	ด้านการบรรลุปเป้าหมายขององค์กร				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	0.92	0.13		7.38	0.00
ความโปร่งใส	0.17	0.04	0.21	4.02	0.00*
ความเป็นอิสระ	0.13	0.05	0.16	2.77	0.01*
ความเที่ยงธรรม	0.04	0.05	0.05	0.87	0.39
ความซื่อสัตย์	0.15	0.04	0.19	3.43	0.00*
การรักษาความลับ	0.16	0.04	0.20	3.89	0.00*
R = 0.750, R^2 = 0.562, Adjusted R^2 = 0.554, Durbin-Watson = 1.967, F= 286.597, Sig= 0.00					

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.754 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายการใช้งานได้ ร้อยละ 75.4 โดยพบว่า ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์ และการรักษาความลับ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุปเป้าหมายขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย ความโปร่งใสส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุปเป้าหมายขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.21 มากที่สุด รองลงมาคือ การรักษาความลับส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุปเป้าหมายขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.20 ความซื่อสัตย์ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุปเป้าหมายขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.19 ความเป็นอิสระส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุปเป้าหมายขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.16 และ ความเที่ยงธรรมส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุปเป้าหมายขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.05 จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานที่ 4 ได้รับการสนับสนุน

สรุปได้ว่าถ้าเพิ่ม ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์ และการรักษาความลับ จะทำให้ประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร เพิ่มขึ้นในเชิงบวก

จรรยาบรรณของนักบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณจรรยาบรรณของนักบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร

ตัวแปร	ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	0.185	0.127		1.451	0.148
ความโปร่งใส	0.159	0.045	0.166	3.492*	0.001
ความเป็นอิสระ	0.536	0.084	0.552	6.393*	0.000
ความเที่ยงธรรม	0.685	0.082	0.890	8.402**	0.000
ความซื่อสัตย์	0.527	0.086	0.688	6.136**	0.000
การรักษาความลับ	0.341	0.050	0.462	6.839**	0.000

R = 0.753, R² = 0.567, Adjusted R² = 0.561, Durbin-Watson = 2.260, F = 94.635, Sig = 0.00

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ พบว่า R² มีค่าเท่ากับ 0.567 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายการใช้งานได้ร้อยละ 56.7 โดยพบว่า ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์ และการรักษาความลับ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความเที่ยงธรรม ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.890 มากที่สุด รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.688 การรักษาความลับส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.462 ความเป็นอิสระ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.552 และความโปร่งใส ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.166 จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานที่ 5 ได้รับการสนับสนุน

สรุปได้ว่าถ้าเพิ่มความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์ และการรักษาความลับ จะทำให้ประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร เพิ่มขึ้นในเชิงบวก

อภิปรายผล

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะทางวิชาชีพส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก

ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร พบว่า (1) ทักษะทางปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสาร และ (2) ทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการธุรกิจส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ทักษะของนักบัญชี ซึ่งประกอบไปด้วย ทักษะทางปัญญา ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติ และหน้าที่ เป็นสิ่งที่นักบัญชีพึงมีเพราะเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน และเปรียบเสมือนขีดความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวของผู้นำจ้าง ลูกค้า หรือสาธารณชน ที่มีต่อผู้ประกอบวิชาชีพ โดยการมีทักษะด้านต่างๆ จะช่วยให้นักบัญชียุคนั้นประสบความสำเร็จในการทำงาน และหากมีทักษะด้านต่างๆ มากกว่าคนอื่นจะทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพได้เปรียบกว่าคนอื่น และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและองค์กรที่นักบัญชีปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุลิตา สุปิณะ (2563) การศึกษาทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่สำคัญประกอบด้วย ทักษะทางปัญญา: ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา, ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน: ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานบัญชี, ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล: ความสำเร็จมีความรับผิดชอบและคุณลักษณะส่วนบุคคลที่จำเป็น, ทักษะทางปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสาร: ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ, ทักษะทางองค์กรและการจัดการธุรกิจ: ความสามารถในการจัดการและการทำงานในองค์กร, ทักษะเหล่านี้มีผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี การพัฒนาทักษะและความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจะช่วยทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานบัญชีและสนับสนุนความก้าวหน้าในอาชีพของนักบัญชี

ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร พบว่า ทักษะทางปัญญา และทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการเกิดความคุ้มค่าขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้ประกอบวิชาชีพมีความรู้ทางด้านทักษะอย่างถูกต้องในสาขาอาชีพ เช่น การวิเคราะห์ความเสี่ยงบนพื้นฐานทฤษฎีและปัจจัยแวดล้อม การประยุกต์ใช้ความรู้ การเข้าใจในแนวคิดต่าง ๆ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ จึงทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถทำงานออกมาได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ การจะจัดทำบัญชีให้ถูกต้องได้นั้น นักบัญชียุคนั้นต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนการจัดทำบัญชีอย่างถ่องแท้ จึงจะทำงานด้านบัญชีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพตลอดจนบริหารความเสี่ยงของนักบัญชีได้ สอดคล้องกับ

งานวิจัยของผาณิตา สันติสุข และพรพนทิพย์ (2566) ศึกษา การพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานสอบบัญชี ของผู้ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน พบว่า การพัฒนาความรู้ ด้านการบัญชี และการสอบบัญชี ด้านความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณ กฎระเบียบ ข้อบังคับ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพการสอบบัญชีของผู้ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินในภาพรวม และทักษะทางวิชาชีพสอบบัญชี ทักษะทางปัญญา ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะทางปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสาร ทักษะทางองค์การและการจัดการ ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพการสอบบัญชีของผู้ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินในภาพรวม ยกเว้นทักษะทางวิชาชีพสอบบัญชี ที่ไม่ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพการสอบบัญชีของผู้ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้านความถูกต้องและครบถ้วน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของนภัทร จันทจรตฤภัทร (2563) การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นสมรรถนะทางด้านวิชาชีพบัญชีแบบมืออาชีพและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย พบว่า การมุ่งเน้นสมรรถนะที่สำคัญมีดังนี้ 1) การตัดสินใจ 2) การวัดผลการดำเนินงาน 3) การจัดเตรียมรายงาน 4) ทักษะด้านการค้นคว้า 5) การใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้ สมรรถนะเหล่านี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกและส่งผลดีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักบัญชีควรมุ่งเน้นและพัฒนาสมรรถนะทางด้านวิชาชีพเพื่อการวางแผนและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณของนักบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก พบว่า ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์ และการรักษาความลับ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านการบรรลุเป้าหมายขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01แสดงให้เห็นว่าการที่บัญชีไม่นำข้อมูลที่เป็นความลับขององค์กร ที่ได้มาจากการปฏิบัติงานวิชาชีพและความสัมพันธ์ในทางธุรกิจไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากองค์กร ทำให้นักบัญชีมีความน่าเชื่อถือและยังทำให้องค์กรมีความน่าเชื่อถือและสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายองค์กรได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของภูษณิศรา ส่งเจริญ และคณะ (2562) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวม การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชีทุกด้านอยู่ในระดับสูง ซึ่งขนาดของสำนักงานบัญชีมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในหลายด้าน ได้แก่:1) ความโปร่งใส 2) ความเป็นอิสระ 3) ความเที่ยงธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต 4) ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือบุคคลและนิติบุคคลที่สำนักงานบัญชีให้บริการ นอกจากนี้ ประสพการณ์การทำงานก็มีผลต่อจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในด้านความรู้ความสามารถและมาตรฐานการปฏิบัติงาน รวมถึงการรักษาศักดิ์ศรีของวิชาชีพในการจัดทำบัญชีให้ไม่เสื่อมเสีย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา รักการศิลป์ และคณะ (2565) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความซื่อสัตย์สุจริตและ ด้านความรู้ความสามารถมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม ด้านคุณภาพงาน ด้านความทันเวลา และด้านปริมาณงานอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านการรักษาความลับมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงาน ด้านความทันเวลา ด้านปริมาณงาน และด้านความถูกต้องของงบการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า จรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน ด้านความซื่อสัตย์สุจริตและด้านความรู้ความสามารถมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม และด้านคุณภาพงานด้านความทันเวลา และด้านปริมาณงานอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญชัย ชมศิริ (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในเขตกรุงเทพมหานครเห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมมีระดับมาก โดยปัจจัยด้านส่วนบุคคลและจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีอิทธิพลมากที่สุด ตามด้วยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความผูกพันกับองค์กร และมนุษยสัมพันธ์ การทดสอบสมมติฐานพบว่า 1. ปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมามีอิทธิพลเชิงบวกต่อการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ 2. ปัจจัยทั้งหมดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการจัดหาทรัพยากร 3. ปัจจัยทั้งหมดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อกระบวนการปฏิบัติงาน 4. ปัจจัยทั้งหมดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของทุกฝ่าย

จรรยาบรรณของนักบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร พบว่า ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์ และการรักษาความลับ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้านเกิดความคุ้มค่าขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการที่นักบัญชีมีจรรยาบรรณ ย่อมหมายถึงความตั้งใจและเต็มใจในการทำงาน พร้อมทั้งจะดูแลผลประโยชน์ขององค์กรอย่างสูงสุด ซึ่งรวมถึงการทำงานโดยใช้ทรัพยากรคุ้มค่าที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชนิกร จันทิมี และฐิติรัตน์ มีมาก (2559) ศึกษาจรรยาบรรณของนักบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่าจรรยาบรรณของนักบัญชีในด้านความรู้ความสามารถ ด้านการรักษาความลับ และด้านความซื่อสัตย์สุจริต ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่งผลถึงร้อยละ 69.50 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวนันพรณ์ ชื่นพิบูลย์ และคณะ (2562) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี กรณีศึกษาผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านความรู้ความสามารถ และมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านความโปร่งใสอิสระเที่ยงธรรมและซื่อสัตย์สุจริต และด้านความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะผลที่ได้จากการวิจัย

1. สหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักบัญชีได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ โดยให้มีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้การทำงานถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
2. นักบัญชีควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง จริงใจ ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง มีเจตนาที่บริสุทธิ์ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น รายงานข้อมูลตามความจริง ถูกต้อง เชื่อถือได้ และตรวจสอบได้เสมอ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรและผู้ใช้บริการน้อยที่สุด
3. นักบัญชี ควรเก็บรักษาข้อมูลขององค์กรไว้เป็นอย่างดี และปฏิบัติหน้าที่ตามสิทธิ และหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย เว้นแต่กรณีเปิดเผยข้อมูลตามสิทธิในฐานะ ผู้ประกอบวิชาชีพ ไม่เปิดเผยข้อมูลเพื่อประโยชน์ส่วนตน
4. สหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก ควรให้นักบัญชีมีส่วนร่วมในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การบริหารโครงการต่าง ๆ รวมทั้งการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรในองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนั้นควรจัดให้มีการศึกษาดูงานกับสหกรณ์ที่มีคุณภาพและประสบผลสำเร็จในการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักบัญชีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออกได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการทำงานของนักบัญชีระหว่างสหกรณ์ออมทรัพย์ในพื้นที่แต่ละภาค เพื่อทราบทักษะ และกระบวนการทำงานของนักบัญชีที่สามารถสร้างประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ ได้เพิ่มมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของนักบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ในภูมิภาคอื่น ๆ
3. แนะนำให้มีการศึกษาเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพราะในงานวิจัยนี้ศึกษาแต่เชิงปริมาณ ในการวิจัยสำรวจครั้งต่อไป ควรเพิ่มการสำรวจเชิงคุณภาพ เพื่อสอบถามข้อมูลเชิงลึกที่แบบสอบถามทั่วไปไม่สามารถเก็บข้อมูลได้
4. แนะนำให้ศึกษาตัวแปรต้นอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรตาม ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของนักบัญชี และทักษะวิชาชีพ เช่น ประสิทธิภาพการทำงาน แรงจูงใจในการทำงานหรือแรงจูงใจในเพื่อให้ข้อมูลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของนักบัญชีที่เพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2566). *คู่มือธุรกิจ: รายชื่อสำนักงานบัญชีในแต่ละจังหวัด*. ค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2567, จาก <https://www.dbd.go.th/manual/1367>
- ขวัญชัย ชมศิริ. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในเขตกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม

- นภัทร จันทจรตฤภัทร. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นสมรรถนะทางด้านวิชาชีพบัญชีแบบมืออาชีพ และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย. *วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(1), 111-124
- ประดินันท์ ประดับศิลป์ และลักษณะ เกตุเดียน. (2557). จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้นำทำบัญชีที่ปฏิบัติงานใน สำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดทำบัญชีและนำเสนองบการเงินที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ประชาไท.(2549). *รื้อคดีธุรกิจ (โกง) ชำมชชาติ กับความจำเป็นขององค์กรเฝ้าระวัง*. ค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2567, จาก <https://prachatai.com/journal/2006/06/8627>
- ประพิศ กุลบุตร. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ผาณิตา สันติสุข และพรรณทิพย์ อย่างกลั่น. (2566). การพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพส่งผลต่อคุณภาพงานสอบบัญชี ของผู้ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 6(2), 464-480.
- พิพัฒน์ นนทนาธรณ์. (2555). *การจัดการจริยธรรมธุรกิจ: ฐานรากของซีเอสอาร์* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำธุรกิจเพื่อสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภูษณิศา ส่งเจริญ และคณะ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในเขตกรุงเทพฯ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 12(1), 926-944.
- รัชนิกร จันทิมิ และ ฐิติรัตน์ มีมาก. (2559). จรรยาบรรณของนักบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. *รายงานการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติและนานาชาติ*, หน้า 1123-1131. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วันนพรรณ ชื่นพิบูลย์ และคณะ. (2562). ความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี กรณีศึกษาผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ*, 6(2), 49-61
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2566). *มาตรฐานการสอบบัญชี*. ค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2567, จาก <https://acpro-std.tf.ac.or.th/>
- สุลิตา สุปิณะ. (2563). การศึกษาทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี: กรณีศึกษานักบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 22(1), 123-132.
- สุพัตรา รักการศิลป์ และคณะ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารมนุษยสังคมสาร (มสส.)*, 20(1), 228-248.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2564). *คู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี*. ค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2567, จาก <https://www.tf.ac.or.th/Article/Detail/160537>

- สมชาย หิรัญภิตติ. (2552). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมจินตนา คัมภักย์. (2553). *การเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์การที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล องค์การ: กรณีศึกษา รัฐวิสาหกิจในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อัมพร เทียงตระกูล. (2557). *ความรู้ทางวิชาชีพ ทักษะทางวิชาชีพ และคุณค่าทางวิชาชีพของผู้สอบ บัญชีรับอนุญาตภายใต้มาตรฐานสากลที่มีผลต่อการดำเนินงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของผู้ให้บริการกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม และกลุ่มเทคโนโลยีในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย* (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- Cronbach, L.J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrika*, 16, 297-334.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*, in *Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.
- Zammuto, R.F. (1982). *Assessing Organizational Effectiveness, System Change, Adaptation and Strategy*. New York: State University of New York.